

การศึกษาเปรียบเทียบวิธีการจำแนกคำเรียกชื่อโรค ในภาษาไทยและภาษาจีน*

A COMPARATIVE STUDY OF METHODS OF CLASSIFYING DISEASE NAMES IN THAI AND CHINESE

Qiongfeng Cai

Qiongfeng Cai

ปนัดดา ฤกษ์เปลี่ยน

Panadda Rerkplian

ณัฐธนิชา จิณะโสต

Nattanicha Jinasot

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Chiangmai University, Thailand

Email: cai_qiongfeng@cmu.ac.th

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์วิธีการจำแนกคำเรียกชื่อโรคในภาษาไทยและภาษาจีน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างในการจัดระบบคำเรียกชื่อโรคในภาษาไทยและภาษาจีน รวมถึงเปรียบเทียบมุมมองการมองโรคของชาวไทยและชาวจีน ซึ่งการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้วิธีการจัดจำพวกแบบชาวบ้านตามแนวคิดอรรถศาสตร์ชาติพันธุ์ เพื่อจะได้เข้าใจระบบความคิดที่สะท้อนจากคำเรียกชื่อโรคของชาวไทยและชาวจีนมากยิ่งขึ้น การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้ศึกษารวบรวมคำเรียกชื่อโรคจากสื่อเว็บไซต์ พจนานุกรมและหนังสือความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการแพทย์ และให้แพทย์แผนจีนตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล จากการคัดเลือกคำเรียกชื่อโรคทั้งในภาษาไทยและภาษาจีนที่อยู่ในขอบเขตการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ทั้งหมด 189 คำ ผลการวิเคราะห์การจัดจำพวกแบบชาวบ้านพบว่าชาวไทยและชาวจีนมีวิธีการมองโรคทั้งที่คล้ายคลึงกันและแตกต่างกัน เห็นได้จากวิธีการจำแนกคำเรียกชื่อโรคในภาษาไทยและภาษาจีนที่มีความเหมือนและความต่างกัน โดยการจัดลำดับชั้นของคำเรียกชื่อโรคทั้งในภาษาไทยและภาษาจีนสามารถจัดเป็น 4 ลำดับชั้น ได้แก่ ลำดับจุดเริ่มต้น ลำดับบอกหมวด ลำดับเฉพาะเจาะจงและลำดับลักษณะพิเศษ หมวดชื่อโรคที่สามารถจัดลำดับชั้นเฉพาะเจาะจงได้ทั้งในภาษาไทยและภาษาจีน ได้แก่ หมวดโรคมะเร็ง โรคอักเสบ โรคไข้ โรคนิ้ว โรคฝี โรคถุงน้ำ โรคผื่น โรคพยาธิ โรคเนื้องอก โรคหูด และวัณโรค ส่วนการมองโรคที่ต่างกันของชาวไทยและชาวจีน คือหมวดชื่อ

* Received 19 September 2022; Revised 27 September 2022; Accepted 29 September 2022



โรคต่อ โรคหัด โรคครีตีสีดวง พบเฉพาะในคำเรียกชื่อโรคภาษาไทย และหมวดโรคผิวหนังที่เกิดจากเชื้อรา (癬) โรคแผล (疮) พบเฉพาะในคำเรียกชื่อโรคภาษาจีน

คำสำคัญ: คำเรียกชื่อโรค, อรรถศาสตร์ชาติพันธุ์, การจัดจำพวกแบบชาวบ้าน

Abstract

The objective of this research article were to analyze methods of classifying disease names in Thai and Chinese. To compare the differences in the organization of disease names in Thai and Chinese. including comparing the views of the disease of Thais and Chinese in this study, the villager classification was based on the concept of ethnic semantics. in order to better understand the thinking system that reflects the names of Thai and Chinese people in this study, the researchers collected disease names from media websites. Dictionaries and Books of Introduction to Medicine and let traditional Chinese medicine check the accuracy of the information A total of 189 words were selected to name the disease in both Thai and Chinese within the scope of this study. The results of the villager classification analysis revealed that both Thais and Chinese have similar approaches to viewing the disease. each other and different It can be seen from the methods of classifying the names of diseases in Thai and Chinese with similarities and differences. The hierarchy of disease names in both Thai and Chinese can be classified into 4 hierarchies, namely, the beginning sequence, the category order, the specific order, and the special character order. The categories of diseases that can be classified into specific hierarchy in both Thai and Chinese are cancer, inflammatory disease, fever, gallstones, pox, cyst, rash, parasitic disease, tumor disease, wart, and tuberculosis. of Thais and Chinese is a category named cataracts, measles, hemorrhoids, found only in Thai disease names and the category of skin diseases caused by fungi (癬), ulcers (疮), found only in Chinese names.

Keywords: Terms of Disease Name, Ethnosemantics, Folk taxonomy

บทนำ

ปัจจุบันประเทศจีนเป็นประเทศที่สำคัญมากของโลกประเทศหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นทางด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ ด้านเทคโนโลยี ด้านการศึกษา ในขณะที่เดียวกันความร่วมมือของประเทศไทยและประเทศจีนถือว่ามีความแน่นแฟ้นมากยิ่งขึ้น มีการติดต่อกันทั้งในด้าน



เศรษฐกิจ การท่องเที่ยว การแลกเปลี่ยนทางด้านวัฒนธรรม และด้านอื่น ๆ อีกมากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการแพทย์ ซึ่งในปัจจุบันจะเห็นได้ว่าการแพทย์เข้ามามีบทบาทเป็นอย่างมากเห็นได้จากสถานการณ์ปัจจุบันที่ทั่วโลกกำลังเผชิญกับสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ซึ่งการระบาดแพร่กระจายไปอย่างรวดเร็ว ทำให้มีผู้ป่วยหนักและผู้เสียชีวิตจำนวนมาก ประเทศจีนให้ความช่วยเหลือ เช่น ส่งมอบวัคซีนและเวชภัณฑ์ต่าง ๆ ให้แก่ประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง รวมถึงร่วมมือกับประเทศไทยในการพัฒนาเพื่อหาแนวทางการรักษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จากที่กล่าวข้างต้นทำให้เห็นถึงมิตรภาพอันลึกซึ้งของความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยและประเทศจีน

จากสถานการณ์ในปัจจุบันทำให้ผู้วิจัยสังเกตเห็นความสำคัญของโรคร้ายไข้เจ็บต่าง ๆ เนื่องจากโรคร้ายไข้เจ็บเป็นอีกหนึ่งสิ่งที่มีมนุษย์ทุกคนต้องพบเจอและหลีกเลี่ยงไม่ได้ แต่ก็ต้องยอมรับว่าผู้คนไม่น้อยที่พยายามแสวงหาชีวิตที่ไม่มีโรคร้าย เนื่องจากหนึ่งในผู้ศึกษาเป็นชาวจีนที่ได้รับโอกาสมาเรียนภาษาไทยและใช้ชีวิตอยู่ในประเทศไทย และอีกหนึ่งผู้วิจัยเป็นชาวไทยได้รับโอกาสในการเรียนภาษาจีน ได้ใช้ชีวิตที่ประเทศจีน เมื่อเจ็บไข้ได้ป่วยต่างก็เข้ารับการรักษาที่สถานพยาบาล ทำให้ผู้วิจัยต้องสื่อสารกับแพทย์และพยาบาลถึงอาการที่เจ็บป่วย ผู้วิจัยสังเกตว่าชื่อโรคในภาษาไทยและภาษาจีนมีการจัดหมวดโรคที่คล้ายคลึงและแตกต่างกัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้ คำเรียกชื่อโรคภาษาไทยและภาษาจีนมีการจัดหมวดโรคที่เหมือนกัน เช่น หมวดโรคมะเร็ง โรคอักเสบ โรคไข้ โรคนิว โรคถุงน้ำ เป็นต้น ความแตกต่างการจัดหมวดโรคในภาษาไทยและภาษาจีนเช่น หมวดโรคฝีในภาษาไทยประกอบด้วย ฝีดาษ ฝีมะม่วง ฝีฝักบัว ฝีเต้านม ฝีในไต ฝีในปอด ส่วนคำเรียกชื่อโรคภาษาจีนจัดชื่อโรคดังกล่าวออกเป็น 2 หมวดซึ่งได้แก่ หมวดโรคฝี ประกอบด้วย 乳房脓肿 (ฝีเต้านม) 肾脓肿 (ฝีในไต) 肺脓肿 (ฝีในปอด) และหมวดโรคแผล ได้แก่ 疔疮 (ฝีฝักบัว)

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้ศึกษาใช้แนวอรรถศาสตร์ชาติพันธุ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์การจัดจำพวกแบบชาวบ้านของคำเรียกชื่อโรคในภาษาไทยและภาษาจีน (อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และคณะ, 2555) กล่าวไว้ว่านักภาษาศาสตร์ชาติพันธุ์ มักจะใช้การศึกษาทางอรรถศาสตร์ชาติพันธุ์มาวิเคราะห์ความหมายของคำในภาษา เพื่อเข้าถึงระบบนิเวศของผู้พูดภาษานั้น ซึ่งแนวทางการศึกษานี้ทำให้ได้ข้อเท็จจริงทางวัฒนธรรมโดยผ่านมุมมองของเจ้าของภาษาเอง การศึกษาโดยใช้กรอบความคิดทางอรรถศาสตร์ชาติพันธุ์ถูกนำไปใช้ในการวิเคราะห์ในหลากหลายประเด็นเช่น คำเรียกระบบเครือญาติ คำเรียกนามสกุล คำเรียกประเภทฝีในภาษาไทยถิ่นอุบลราชธานี และประเด็นอื่น ๆ อีกมากมาย จะเห็นได้ว่าในปัจจุบันในประเทศไทยมีงานวิจัยทางด้านอรรถศาสตร์ชาติพันธุ์ไม่น้อย แต่ยังไม่มียุทธศาสตร์หรืองานวิจัยใดที่ศึกษาเกี่ยวกับการเปรียบเทียบคำเรียกชื่อโรคในภาษาไทยและภาษาจีนโดยใช้กรอบความคิดอรรถศาสตร์ชาติพันธุ์ ด้วยเหตุผลดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาการ



เปรียบเทียบคำเรียกชื่อโรคในภาษาไทยและภาษาจีนตามแนวคิดอรรถศาสตร์ชาติพันธุ์ เพื่อ
เข้าใจระบบความคิด โลกทัศน์ วิถีชีวิต ของชาวไทยและชาวจีนยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์วิธีการจำแนกคำเรียกชื่อโรคในภาษาไทยและภาษาจีน
2. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างในการจัดระบบคำเรียกชื่อโรคในภาษาไทยและภาษาจีน

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้ศึกษาแบ่งขั้นตอนการดำเนินการศึกษาเป็น 4 ขั้นตอน คือ 1) คัดเลือกแหล่งข้อมูล และรวบรวมข้อมูล 2) คัดเลือกข้อมูล 3) ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล 4) วิเคราะห์ข้อมูล

การคัดเลือกแหล่งข้อมูลและรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาเลือกแหล่งข้อมูลที่ประชาชนทั่วไปอย่างผู้ศึกษาสามารถเข้าถึงได้ง่าย ผู้ศึกษา ค้นหาเว็บไซต์สุขภาพที่ Truehits ในจำนวน 100 เว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ จากข้อมูลทางสถิติ ศูนย์วิจัยนวัตกรรมอินเทอร์เน็ตไทย เว็บไซต์เมดไทย (กองบรรณาธิการเมดไทย, 2563) เป็นเว็บไซต์ที่มีคนเข้าชมจำนวนมากที่สุดของปี พ.ศ. 2558 - 2562 ส่วนเว็บไซต์พบแพทย์ (กองบรรณาธิการพบแพทย์, 2562) เป็นเว็บไซต์ที่มีผู้ติดตามใน Facebook จำนวน 140,000 คน นอกจากนี้ในเว็บไซต์ยังมีผู้ถามคำถามเกี่ยวกับสุขภาพถึงแพทย์เป็นจำนวนมาก รวมทั้งหมดประมาณ 6,000 กว่าคำถาม โดยมีแพทย์ตอบแต่ละคำถาม ส่วนหนังสือความรู้เรื่องโรค : ทางแก้ ดูแล ป้องกัน (ริดเดอร์ ไตเจสท์, 2543) เป็นหนังสือที่รวบรวมคำเรียกชื่อโรคทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยหนังสือเล่มนี้แนะนำปัญหาที่พบบ่อยรวมถึงวิธีการดูแลรักษาโรค เพื่อเป็นประโยชน์กับประชาชน และที่สำคัญคือเน้นให้ทุกคนตระหนักถึงโรคภัย และการใช้ชีวิตประจำวันของตนเอง นอกจากนี้แล้วผู้ศึกษายังได้รวบรวมข้อมูลจากพจนานุกรมสองเล่ม ซึ่งได้แก่ 1) พจนานุกรมโรคและสมุนไพร (วิทย์ เทียงบูรณธรรม, 2546) 2) พจนานุกรมโรคและการบำบัด (วิทย์ เทียงบูรณธรรม, 2543)

การคัดเลือกข้อมูล

เนื่องจากแหล่งข้อมูลในการศึกษารั้งนี้ เป็นแหล่งข้อมูลที่ทำให้ความรู้เกี่ยวกับโรค ในแหล่งข้อมูลต่าง ๆ จะรวบรวมคำอธิบายอาการของโรค และวิธีการป้องกันแก่ผู้ที่สนใจ นอกจากบันทึกชื่อโรคแล้วยังมีคำศัพท์อื่น ๆ ที่ไม่ใช่คำเรียกชื่อโรคปนอยู่ ซึ่งอาจจะเป็นคำเรียกอาการ ดังนั้นเพื่อได้คำที่เป็นคำเรียกชื่อโรคที่อยู่ในขอบเขตการศึกษารั้งนี้ ผู้ศึกษาจึงตั้งเกณฑ์คัดเลือกดังต่อไปนี้ 1) คำเรียกชื่อโรคในที่นี้สามารถระบุถึงอาการของโรคได้ 2) ไม่รวมถึงคำเรียกสภาพร่างกายที่ไม่มีอาการหรือไม่มีความเสี่ยงต่อร่างกาย 3) ไม่รวมถึงคำเรียกชื่อโรคในที่นี้ ไม่รวมถึงคำเรียกอาการเจ็บป่วยลักษณะใดลักษณะหนึ่ง 4) ไม่รวมถึงคำเรียกชื่อโรคในที่นี้ ไม่รวมคำเรียกพฤติกรรมหรืออารมณ์ที่ผิดปกติ



ผู้ศึกษาได้คัดเลือกคำเรียกชื่อโรคภาษาไทยที่อยู่ในขอบเขตการศึกษาครั้งนี้ ทั้งหมด 189 คำ ผู้ศึกษาจึงใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลาง และไปค้นหาคำเรียกชื่อโรคภาษาจีนโดยนำคำเรียกชื่อโรคที่เป็นภาษาอังกฤษอ้างอิงจากแหล่งข้อมูลภาษาจีน ซึ่งแหล่งข้อมูลภาษาจีนในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ หนังสือ 中西医结合内科学(การผสมผสานของอายุรศาสตร์การแพทย์แผนจีนและแพทย์ตะวันตก) ของ (Yu et al., 2003) และหนังสือ 常见病中医疗法 第二版 (วิธีการรักษาโรคที่พบบ่อยด้วยการใช้ยาจีนสำเร็จรูป พิมพ์ครั้งที่ 2) ของ 王育杰 (Wang Y., 2009) 中西医病名对照大辞典 พจนานุกรมเปรียบเทียบชื่อโรคทางการแพทย์แผนจีนและการแพทย์แผนตะวันตก ของ 林昭庚 (Lin Z., 2002) เว็บไซต์ 中华人民共和国国家卫生健康委员会 (คณะกรรมการสาธารณสุขและสุขภาพแห่งชาติ สาธารณรัฐประชาชนจีน) (คณะกรรมการสาธารณสุขและสุขภาพแห่งชาติ, 2563)

การตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล

หลังจากผู้ศึกษาคัดเลือกข้อมูลเสร็จสิ้นแล้ว ผู้ศึกษานำข้อมูลข้างต้นไปตรวจสอบความถูกต้อง ซึ่งได้แก่ ตรวจสอบโดยแพทย์แผนจีน ซึ่งผู้ตรวจสอบจำเป็นต้องมีคุณสมบัติดังนี้ 1) เป็นคนไทยที่จบการศึกษาด้านการแพทย์แผนจีน และมีความรู้ภาษาจีน 2) ปัจจุบันประกอบอาชีพทางด้านทางการแพทย์

วิธีการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล คือนำชื่อเรียกโรคที่ผู้ศึกษารวบรวมมาทั้งหมด จำนวน 189 ชื่อ ไปสอบถามข้อมูลจากแพทย์แผนจีน โดยใช้คำถามดังต่อไปนี้ 1) “ชื่อเรียกโรคนี้อยู่ในภาษาไทย/ภาษาจีนหรือไม่” 2) “ภาษาอังกฤษของชื่อเรียกโรคนี้ถูกต้องหรือไม่” 3) “มีคำเรียกชื่อโรคภาษาไทย/ภาษาจีนอื่นๆเพิ่มเติมหรือไม่” หลังจากตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลแล้ว ผู้ศึกษานำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์การจัดจำพวกแบบชาวบ้านของคำเรียกชื่อโรค

การวิเคราะห์ข้อมูล

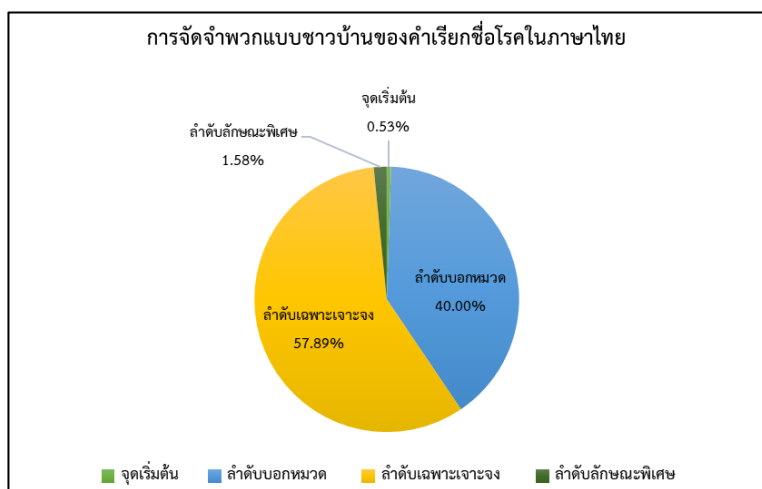
ในขั้นตอนวิเคราะห์ข้อมูลเป็นการนำชื่อเรียกโรคที่รวบรวมทั้งหมด 189 ชื่อมาวิเคราะห์การจัดจำพวกแบบชาวบ้าน (Folk taxonomy) ของคำเรียกชื่อโรคทั้งในภาษาไทยและภาษาจีน เป็นวิธีการวิเคราะห์โดยจัดจำพวกชื่อโรคเป็นระดับ หลักการสำคัญของการจัดจำพวกแบบชาวบ้าน คือ หลักการเรื่อง การเปรียบเทียบ (Contrast) ที่มีแนวคิดที่ว่า คำที่อยู่ในระดับเดียวกันจะเปรียบเทียบกันหรือตรงข้ามกัน ส่วนคำในระดับบนจะรวมคำที่อยู่ในระดับต่ำลงมา ซึ่งเป็นหลักการของการรวมไว้เป็นพวก (Inclusion) เช่น ไตอักเสบ สมอองอักเสบ กระเพาะอักเสบเป็นคำเรียกชื่อโรคที่อยู่ในระดับเดียวกัน อยู่ภายใต้หมวดชื่อโรคอักเสบ ส่วนคำว่าสมอองอักเสบญี่ปุ่น จะอยู่ภายใต้คำว่าสมอองอักเสบ



ผลการวิจัย

วิธีการจัดจำพวกแบบชาวบ้านในการศึกษาคำนี้ เนื่องจากคำเรียกชื่อโรคไม่ใช่คำที่มีรูปแบบมีชีวิต ผู้ศึกษาจึงตัดลำดับ 1 life form (รูปแบบชีวิต) ออก เพราะฉะนั้นการจัดลำดับชั้นของคำเรียกชื่อโรคในการศึกษาคำนี้แบ่งออกเป็น ลำดับชั้น 0 - unique beginner (จุดเริ่มต้น) ลำดับ 2 - generic (บอกหมวด) ลำดับ 3 - specific (เฉพาะเจาะจง) และลำดับ 4 - varietal (ลักษณะพิเศษ) และผู้ศึกษานำเสนอความสัมพันธ์ของคำเรียกชื่อโรคด้วยวิธีการจัดจำพวกแบบชาวบ้านดังนี้

การจัดจำพวกแบบชาวบ้านของคำเรียกชื่อโรคในภาษาไทย



ภาพที่ 1 ตัวอย่างการจัดจำพวกแบบชาวบ้านของคำเรียกชื่อโรคในภาษาไทย

จากภาพข้างต้นแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ของคำเรียกชื่อโรคในภาษาไทยสามารถจัดเป็น 4 ลำดับชั้นดังนี้

- 1) ลำดับจุดเริ่มต้น 1 ชื่อได้แก่ โรค คิดเป็นร้อยละ 0.53%
- 2) ลำดับบอกหมวด ซึ่งอยู่ภายใต้คำว่าโรค มี 76 หมวด คิดเป็นร้อยละ 40.00 %
- 3) ลำดับเฉพาะเจาะจง 110 คำ คิดเป็นร้อยละ 57.89 %

ซึ่งเป็นคำเรียกชื่อโรคที่อยู่ภายใต้คำบอกหมวด แต่ละหมวดมีคำเรียกชื่อโรคดังต่อไปนี้
หมวดโรคมะเร็ง 30 คำ คิดเป็นร้อยละ 27.27% เช่น มะเร็งปากมดลูก มะเร็งตับอ่อน



หมวดโรคอักเสบ 32 คำ คิดเป็นร้อยละ 29.09% เช่น กรวยไตอักเสบ
กระเพาะอาหารอักเสบ

หมวดโรคไข้ 15 คำ คิดเป็นร้อยละ 13.64% เช่น ไข้กระต่าย ไข้กาฬหลังแอ่น
ไข้ไทฟอยด์

หมวดโรคผิวหนัง 5 คำ คิดเป็นร้อยละ 4.55% เช่น นิ้วในกระเพาะปัสสาวะ นิ้วในไต
นิ้วในท่อไต นิ้วในถุง

หมวดโรคต่อ 4 คำ คิดเป็นร้อยละ 3.64% ได้แก่ ต้อหิน ต้อลม ต้อกระจก
ต้อเนื้อ

หมวดโรคฝี 6 คำ คิดเป็นร้อยละ 5.45% ได้แก่ ฝีในปอด ฝีเต้านม ฝีมะม่วง
ฝีฝักบัว ฝีตาช ฝีในไต

หมวดโรคถุงน้ำ 2 คำ คิดเป็นร้อยละ 1.82% ได้แก่ ถุงน้ำในรังไข่ ถุงน้ำในไต

หมวดโรคผื่น 2 คำ คิดเป็นร้อยละ 1.82% ได้แก่ ผื่นกุหลาบ ผื่นผ้าอ้อม

หมวดโรคริดสีดวง 3 คำ คิดเป็นร้อยละ 2.73% ได้แก่ ริดสีดวงจมูก ริดสีดวง
ทวาร ริดสีดวงตา

หมวดโรคพยาธิ 3 คำ คิดเป็นร้อยละ 2.73% ได้แก่ โรคพยาธิปากขอ โรค
พยาธิตืด โรคพยาธิใบไม้

หมวดโรคหัด 1 คำ คิดเป็นร้อยละ 0.91% ได้แก่ โรคหัดเยอรมัน

หมวดโรคเนื้องอก 3 คำ คิดเป็นร้อยละ 2.73% ได้แก่ เนื้องอกในสมอง เนื่อ
งอกมดลูก เนื้องอกที่เอ็น

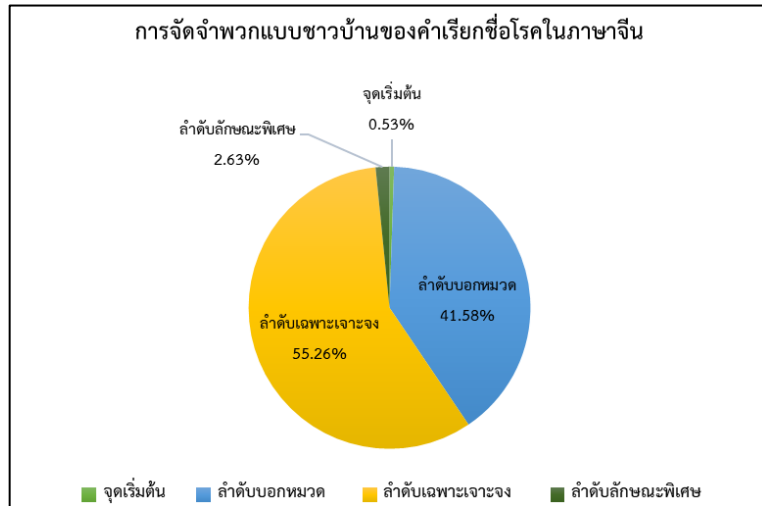
หมวดโรคหูด 2 คำ คิดเป็นร้อยละ 1.82% ได้แก่ หูดข้าวสุก หูดหงอนไก่

หมวดวัณโรค 2 คำ คิดเป็นร้อยละ 1.82% ได้แก่ วัณโรคผิวหนัง วัณโรค
กระดูกสันหลัง

4) ลำดับลักษณะพิเศษพบ 3 คำ คิดเป็นร้อยละ 1.58% ได้แก่ สมองอักเสบ
ญี่ปุ่น ข้ออักเสบรูมาตอยด์ มะเร็งผิวหนังเมลาโนมา



การจัดจำพวกแบบชาวบ้านของคำเรียกชื่อโรคในภาษาจีน



ภาพที่ 2 ตัวอย่างการจัดจำพวกแบบชาวบ้านของคำเรียกชื่อโรคในภาษาจีน

จากภาพข้างต้นแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ของคำเรียกชื่อโรคในภาษาจีนสามารถจัดเป็น 4 ลำดับชั้นดังต่อไปนี้

1 ลำดับจุดเริ่มต้นหนึ่งเดียว คิดเป็นร้อยละ 0.53%

2 ลำดับบอกรวม ซึ่งอยู่ภายใต้คำว่า 疾病 มี 79 หมวด คิดเป็นร้อยละ 41.58%

3 ลำดับเฉพาะเจาะจง มีทั้งหมด 105 คำ คิดเป็นร้อยละ 55.26% ซึ่งเป็นคำเรียกชื่อโรคที่อยู่ภายใต้คำบอกรวม แต่ละหมวดมีคำเรียกชื่อโรคดังต่อไปนี้
หมวดโรคมะเร็ง 30 คำ คิดเป็นร้อยละ 28.57% เช่น 胰腺癌(มะเร็งตับอ่อน)
หมวดโรคอักเสบ 35 คำ คิดเป็นร้อยละ 33.33% เช่น 肾盂肾炎(กรวยไตอักเสบ)

หมวดโรคไข้ 5 คำ คิดเป็นร้อยละ 4.76% เช่น 兔热病 (ไข้กระต่าย) 花粉热 (ไข้ละอองฟาง)

หมวดโรคนิ่ว 5 คำ คิดเป็นร้อยละ 4.76% เช่น 膀胱结石 (นิ่วในกระเพาะปัสสาวะ) 肾结石 (นิ่วในไต)

หมวดโรคผิวหนังที่เกิดจากเชื้อรา มี 4 คำ คิดเป็นร้อยละ 3.81% เช่น 铜钱癣 (กลาก) 脓癣 (ชันนะตุ)

หมวดโรคถุงน้ำ 3 คำ คิดเป็นร้อยละ 2.86% เช่น 卵巢囊肿 (ถุงน้ำในรังไข่) 肾囊肿 (ถุงน้ำในไต)



หมวดโรคฝี 4 คำ คิดเป็นร้อยละ 3.81% เช่น 乳房脓肿 (ฝีเต้านม) 肾脓肿 (ฝีในไต) 肺脓肿 (ฝีในปอด)

หมวดโรคแผล 4 คำ คิดเป็นร้อยละ 3.81% เช่น 脓包疮 (แผลพุพอง) 疥疮 (โรคหิด) 红斑狼疮

หมวดโรคผื่น 5 คำ คิดเป็นร้อยละ 4.76% เช่น 玫瑰糠疹 (ผื่นกุหลาบ) 尿布疹 (ผื่นผ้าอ้อม)

หมวดโรคพยาธิ 4 คำ คิดเป็นร้อยละ 3.81% ได้แก่ 肝吸虫病 (โรคพยาธิใบไม้ตับ) 绦虫病 (โรคพยาธิตืด)

หมวดโรคเนื้องอก 2 คำ คิดเป็นร้อยละ 1.90% เช่น 脑肿瘤 (เนื้องอกในสมอง)

หมวดโรคหูด 2 คำ คิดเป็นร้อยละ 1.90% เช่น 传染性疣 (หูดข้าวสุก)

หมวดวัณโรค 2 คำ คิดเป็นร้อยละ 1.90% เช่น 结核疹 (วัณโรคผิวหนัง)

4) ลำดับลักษณะพิเศษพบ 5 คำ คิดเป็นร้อยละ 2.63% ได้แก่ 日本乙型脑炎 (สมองอักเสบญี่ปุ่น) 类风湿性关节炎 (ข้ออักเสบรูมาตอยด์) 新型冠状病毒肺炎 (covid-19) 炎球菌性脑膜炎 (ไข้กาฬหลังแอ่น) 德国麻疹 (หัดเยอรมัน)

การจำแนกคำเรียกชื่อโรคในภาษาไทยและภาษาจีน

ในคำเรียกชื่อโรคภาษาไทยลำดับชั้นบอกหมวดจัดได้เป็น 76 หมวด และในลำดับบอกหมวดชื่อโรคที่สามารถจัดลำดับชั้นเฉพาะเจาะจงมี 14 หมวด ได้แก่ หมวดโรคมะเร็ง หมวดโรคอักเสบ หมวดโรคไข้ หมวดโรคนิ้ว หมวดโรคต่อ หมวดโรคฝี หมวดโรคถุงน้ำ หมวดโรคผื่น หมวดโรคริดสีดวง หมวดโรคพยาธิ หมวดโรคหิด หมวดโรคเนื้องอก หมวดโรคหูด หมวดวัณโรค ส่วนในคำเรียกชื่อโรคภาษาจีนลำดับชั้นบอกหมวดจัดได้เป็น 79 หมวด และในลำดับบอกหมวดชื่อโรคที่สามารถจัดลำดับชั้นเฉพาะเจาะจงมี 13 หมวด ซึ่งได้แก่ 癌症 (โรคมะเร็ง) 发炎 (โรคอักเสบ) 发热 (โรคไข้) 结石 (โรคนิ่ว) 癬 (หมวดโรคผิวหนังที่เกิดจากเชื้อรา) 囊肿 (โรคถุงน้ำ) 脓肿 (โรคฝี) 疮 (โรคแผล) 疹 (โรคผื่น) 寄生虫病 (โรคพยาธิ) 肿瘤 (โรคเนื้องอก) 疣 (โรคหูด) 结核病 (วัณโรค)

การเปรียบเทียบความแตกต่างในการจัดระบบคำเรียกชื่อโรคในภาษาไทยและภาษาจีน

เนื่องจากเรื่องโรคภัยไข้เจ็บเป็นสิ่งที่ทุกคนในทุกสังคมต้องพบเจอ และเป็นสิ่งที่นำความทุกข์แก่มนุษย์ เพราะฉะนั้น ประชาชนแต่ละสังคมอาจมีมุมมองการมองโรคที่คล้ายคลึงกัน เห็นได้จากการศึกษาการจัดจำพวกแบบชาวบ้านของคำเรียกชื่อโรคในภาษาไทยและภาษาจีนในครั้งนี้ ซึ่งสามารถจัดเป็น 4 ลำดับชั้น ได้แก่ ลำดับจุดเริ่มต้น ลำดับบอกหมวด ลำดับเฉพาะเจาะจง และลำดับลักษณะพิเศษ



ตารางที่ 1 ตารางแสดงหมวดคำเรียกชื่อโรคที่สามารถจัดลำดับชั้นเฉพาะเจาะจงในภาษาไทยและภาษาจีน

หมวดคำเรียกชื่อโรคที่สามารถจัดลำดับชั้นเฉพาะเจาะจงในภาษาไทยและภาษาจีน: โรคมะเร็ง โรคอักเสบ โรคไข้ โรคนิว โรคฝี โรคถุงน้ำ โรคผื่น โรคพยาธิ โรคเนื้องอก โรคหูด วัณโรค

หมวดคำเรียกชื่อโรคที่สามารถจัดชั้นเฉพาะเจาะจงในภาษาไทย :โรคต่อ โรคริดสีดวง โรคหัด

หมวดคำเรียกชื่อโรคที่สามารถจัดชั้นเฉพาะเจาะจงในภาษาจีน :โรคผิวหนังที่เกิดจากเชื้อรา (癣) โรคแผล (疮)

จากตารางแสดงหมวดคำเรียกชื่อโรคที่สามารถจัดลำดับชั้นเฉพาะเจาะจงในภาษาไทยและภาษาจีนสะท้อนให้เห็นถึงคำเรียกชื่อโรคภาษาไทยและภาษาจีนมีหมวดชื่อโรคที่มีร่วมกันคือ โรคมะเร็ง โรคอักเสบ โรคไข้ โรคนิว โรคฝี โรคถุงน้ำ โรคผื่น โรคพยาธิ โรคเนื้องอก โรคหูด วัณโรค ส่วนความแตกต่างกันคือในคำเรียกชื่อโรคภาษาไทยมีการจัดหมวด โรคต่อ โรคหัดและหมวดโรคริดสีดวง การจัดหมวดชื่อโรคดีังกล่าวไม่พบในคำเรียกชื่อโรคภาษาจีน ส่วนในการจัดหมวดชื่อโรคภาษาจีน มีหมวดโรคผิวหนังที่เกิดจากเชื้อรา (癣) และโรคแผล (疮) ซึ่งเป็นหมวดชื่อโรคที่พบเฉพาะในคำเรียกชื่อโรคภาษาจีน

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบความแตกต่างการจัดหมวดโรคอักเสบในภาษาไทยและภาษาจีน

คำเรียกชื่อโรคภาษาไทย	หมวด	คำเรียกชื่อโรคภาษาจีน	หมวด
หนองในเทียม	หนองในเทียม	尿道炎 (ทางเดินปัสสาวะ อักเสบ) หนองในเทียม	โรคอักเสบ
ปากนกกระจอก	ปากนกกระจอก	口角炎 (มุมปาก อักเสบ) ปากนกกระจอก	
คางทูม	คางทูม	腮腺炎 (ต่อมน้ำลาย อักเสบ) คางทูม	
โรคโควิด-19	โรคโควิด-19	新型冠状病毒肺炎 (ไวรัสสายพันธุ์ใหม่ที่คล้ายมงกุฏ ปอดอักเสบ) โรคโควิด-19	
ไข้กาฬหลังแอ่น	โรคไข้	炎球菌性脑膜炎 (เชื้อแบคทีเรีย Neisseria meningitidisทำให้สมองอักเสบ) ไข้กาฬหลังแอ่น	

จากตารางข้างต้น ในคำเรียกชื่อโรคภาษาจีน หนองในเทียม ปากนกกระจอก คางทูม โรคโควิด-19 ไข้กาฬหลังแอ่น จัดอยู่ในหมวดโรคอักเสบ ส่วนในคำเรียกชื่อโรคภาษาไทย คำเรียกชื่อโรคดีังกล่าวจัดอยู่ในหมวด หนองในเทียม ปากนกกระจอก คางทูม โรคโควิด-19 และหมวดโรคอักเสบ



ตารางที่ 3 เปรียบเทียบความแตกต่างการจัดหมวดโรคไข้ในภาษาไทยและภาษาจีน

คำเรียกชื่อโรคภาษาไทย	ลำดับชั้นเฉพาะเจาะจง (อยู่ภายใต้หมวดโรคไข้)
ไข้กระต่าย ไข้กาฬหลังแอ่น ไข้ไทฟอยด์ ไข้ทัยฟัส ไข้มาลาเรีย ไข้รูมาติก ไข้ละอองฟาง ไข้เลือดออก ไข้ อีดำอีแดง ไข้หัดหมู ไข้หัดนก ไข้เห็บ ไข้เหลือง ไข้หัด ไข้สมองอักเสบ	
คำเรียกชื่อโรคภาษาจีน	ลำดับชั้น
伤寒 (ชื่อเชื้อแบคทีเรีย Salmonella enterica subsp) ไข้ ไทฟอยด์	ลำดับชั้นบอกหมวด
斑疹伤寒 (ชื่อเชื้อแบคทีเรีย Rickettsia tsutsugamushi) ไข้ทัยฟัส	ลำดับชั้นบอกหมวด
急性风湿 (รูมาติกแบบฉุกฉิน) ไข้รูมาติก	ลำดับชั้นบอกหมวด
猪流感 (หมู เป็นหัด) ไข้หัดหมู	ลำดับชั้นบอกหมวด
禽流感 (สัตว์ปีก เป็นหัด) ไข้หัดนก	ลำดับชั้นบอกหมวด
登革热 (dengue) ไข้เลือดออก	ลำดับชั้นบอกหมวด
炎球菌性脑膜炎 (ชื่อแบคทีเรีย Neisseria meningitidis สมองอักเสบ) ไข้กาฬหลังแอ่น 脑膜炎 (สมอง อักเสบ) ไข้สมองอักเสบ	ลำดับชั้นเฉพาะเจาะจง (อยู่ภายใต้ หมวดโรค 发炎 โรคอักเสบ)
兔热病 (กระต่าย ไข้) ไข้กระต่าย 花粉热 (ละอองเกสร ดอกไม้ ไข้) ไข้ละอองฟาง	ลำดับชั้นเฉพาะเจาะจง (อยู่ภายใต้ หมวดโรค 发热 โรคไข้)
猩红热 (สีเลือดคอริลลา ไข้) ไข้อีดำอีแดง 牛蜱热 (เห็บ ไข้) ไข้เห็บ 黄热病 (เหลือง ไข้) ไข้เหลือง	
疟疾 (ชื่อพยาธิ Plasmodium) ไข้มาลาเรีย	ลำดับชั้นเฉพาะเจาะจง (อยู่ภายใต้ หมวดโรค 寄生虫病 โรค พยาธิ)

จากตารางข้างต้น ในคำเรียกชื่อโรคภาษาไทยคำที่อยู่ภายใต้หมวดโรคไข้ พบทั้งหมด 15 คำ ซึ่งได้แก่ ไข้กระต่าย ไข้กาฬหลังแอ่น ไข้ไทฟอยด์ ไข้ทัยฟัส ไข้มาลาเรีย ไข้รูมาติก ไข้ละอองฟาง ไข้เลือดออก ไข้อีดำอีแดง ไข้หัดหมู ไข้หัดนก ไข้เห็บ ไข้เหลือง ไข้หัด และไข้สมองอักเสบ ส่วนในคำเรียกชื่อโรคภาษาจีน 伤寒 (ไข้ไทฟอยด์) 斑疹伤寒 (ไข้ทัยฟัส) 急性风湿 (ไข้รูมาติก) 猪流感 (ไข้หัดหมู) 禽流感 (ไข้หัดนก) 登革热 (ไข้เลือดออก) อยู่ในลำดับชั้นบอกหมวด ส่วนคำว่า 炎球菌性脑膜炎 (ไข้กาฬหลังแอ่น) 脑膜炎 (ไข้สมองอักเสบ) อยู่ภายใต้ลำดับชั้นเฉพาะเจาะจง ส่วนคำที่อยู่ภายใต้ลำดับชั้นโรคไข้ ได้แก่ 兔热病 (ไข้



กระต่าย) 花粉热 (ไข้ละอองฟาง) 猩红热 (ไข้อีดำอีแดง) 牛脾热 (ไข้เห็บ) 黄热病 (ไข้เหลือง) ส่วนคำว่าไข้มาลาเรีย (疟疾) อยู่ภายใต้ลำดับชั้นบอกลมอดโรคพยาธ

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบความแตกต่างการจัดหมวดโรคฝีในภาษาไทยและภาษาจีน

โรคฝีในคำเรียกชื่อโรค ภาษาไทย	โรคแผลในคำเรียกชื่อโรค ภาษาจีน	โรคฝีในคำเรียกชื่อโรค ภาษาจีน
ฝีดาษ ฝีมะม่วง ฝีฝักบัว ฝีเต้านม ฝีในไต ฝีในปอด	痈疮 (ฝีฝักบัว) 乳房脓肿 (ฝีเต้านม) 肾脓肿 (ฝีในไต) 肺脓肿 (ฝีในปอด)	疮 (โรคแผล) 脓肿 (โรคฝี)

จากตารางข้างต้น หมวดโรคฝีในภาษาไทยประกอบด้วย ฝีดาษ ฝีมะม่วง ฝีฝักบัว ฝีเต้านม ฝีในไต ฝีในปอด ส่วนในคำเรียกชื่อโรคภาษาจีนจัดชื่อโรคดังกล่าวจัดได้เป็น 2 หมวด ซึ่งได้แก่ หมวดโรคฝี ประกอบด้วย 乳房脓肿(ฝีเต้านม) 肾脓肿(ฝีในไต) 肺脓肿(ฝีในปอด) และหมวดโรคแผล ได้แก่ 痈疮(ฝีฝักบัว)

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบความแตกต่างการจัดหมวดโรคถุงน้ำในภาษาไทยและภาษาจีน

หมวดโรคถุงน้ำในคำเรียกชื่อโรคภาษาไทย	หมวดโรค 囊肿(ถุงน้ำ)ในคำเรียกชื่อโรคภาษาจีน
ถุงน้ำในรังไข่ ถุงน้ำในไต	卵巢囊肿 (ถุงน้ำในรังไข่) 肾囊肿 (ถุงน้ำในไต) 腱鞘囊肿 (เนื้องอกที่เอ็น)

จากตารางข้างต้น คำที่อยู่ภายใต้หมวดโรคถุงน้ำในคำเรียกชื่อโรคภาษาไทยประกอบด้วย ถุงน้ำในรังไข่ ถุงน้ำในไต ส่วนคำที่อยู่ภายใต้หมวดโรคถุงน้ำในคำเรียกชื่อโรคภาษาจีน ประกอบด้วย 卵巢囊肿(ถุงน้ำในรังไข่) 肾囊肿(ถุงน้ำในไต) 腱鞘囊肿 (เนื้องอกที่เอ็น)

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบความแตกต่างการจัดหมวดโรคริดสีดวงในภาษาไทยและภาษาจีน

คำเรียกชื่อโรค ภาษาไทย	ลำดับชั้น	คำเรียกชื่อโรค ภาษาจีน	ลำดับชั้น
ริดสีดวงตา	ลำดับเฉพาะเจาะจง (อยู่	沙眼 (ริดสีดวง	ลำดับชั้นบอกลมอด
ริดสีดวงจมูก	ภายใต้หมวดโรคริดสีดวง)	ตา)	
ริดสีดวงทวาร		鼻息肉	
หนัก		(ริดสีดวงจมูก)	



คำเรียกชื่อโรค ภาษาไทย	ลำดับชั้น	คำเรียกชื่อโรค ภาษาจีน	ลำดับชั้น
		痔瘡 (ริดสีดวง ทวารหนัก)	ลำดับชั้นเฉพาะเจาะจง (อยู่ ภายใต้หมวดโรค 瘡 (แผล))

จากตารางข้างต้น ในคำเรียกชื่อโรคภาษาไทย คำที่อยู่ภายใต้หมวดโรคริดสีดวง ประกอบด้วย ริดสีดวงตา ริดสีดวงจมูก และริดสีดวงทวารหนัก ส่วนในคำเรียกชื่อโรคภาษาจีน 沙眼 (ริดสีดวงตา) และ 鼻息肉 (ริดสีดวงจมูก) เป็นคำที่อยู่ลำดับชั้นบอกหมวด ส่วนคำว่า 痔瘡 (ริดสีดวงทวารหนัก) อยู่ในลำดับชั้นเฉพาะเจาะจง ซึ่งอยู่ภายใต้หมวดโรค 瘡 (แผล) ส่วนในลำดับลักษณะพิเศษ คำเรียกชื่อโรคภาษาไทยพบ 3 คำซึ่งได้แก่ สมออักเสบญี่ปุ่น ซ้ออักเสบรูมาตอยด์ มะเร็งผิวหนังเมลาโนมา ส่วนในคำเรียกชื่อโรคภาษาจีนพบ 5 คำซึ่งได้แก่ 日本乙型脑炎 (สมออักเสบญี่ปุ่น) 类风湿性关节炎 (ซ้ออักเสบรูมาตอยด์) 新型冠状病毒肺炎 (covid-19) 炎球菌性脑膜炎 (ไข้กาฬหลังแอ่น) และ 德国麻疹 (หัดเยอรมัน)

อภิปรายผล

การจัดลำดับชั้น

การศึกษาวิธีการจำแนกคำเรียกชื่อโรคในภาษาไทยและภาษาจีนครั้งนี้ พบว่าการจัดลำดับชั้นของคำเรียกชื่อโรคทั้งในภาษาไทยและภาษาจีนมีความสอดคล้องกับการศึกษาของ มนสิการ เสงสุวรรณ เรื่องคำเรียกประเภทผีของคนไทยในชุมชนวัดสวนแก้ว ต.บางเลน อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี การศึกษาแนวอรรถศาสตร์ชาติพันธุ์ที่พบว่าคำเรียกผีสามารถจัดลำดับชั้นเช่นกัน ซึ่งสามารถจัดเป็น 5 ลำดับชั้น ได้แก่ ลำดับจุดเริ่มต้นหนึ่งเดียว ลำดับรูปแบบชีวิต ลำดับบอกหมวด ลำดับเฉพาะเจาะจง และลำดับลักษณะพิเศษ และเนื่องจากคำเรียกชื่อโรคเป็นสิ่งที่ไม่มีชีวิต เพราะฉะนั้นไม่สามารถจัดลำดับรูปแบบชีวิตออกมา การจัดลำดับชั้นของคำเรียกชื่อโรคในการศึกษานี้จึงมี 4 ลำดับชั้น ได้แก่ ลำดับจุดเริ่มต้น ลำดับบอกหมวด ลำดับเฉพาะเจาะจงและลำดับลักษณะพิเศษ (มนสิการ เสงสุวรรณ, 2550)

จากการศึกษาวิธีการจำแนกคำเรียกชื่อโรคในภาษาไทยและภาษาจีนครั้งนี้สะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตของชาวไทยและชาวจีนมีความใกล้ชิดกับธรรมชาติ เห็นได้จากในคำเรียกชื่อโรคทั้งในภาษาไทยและภาษาจีนมีคำเรียกสัตว์ และพืชเป็นส่วนประกอบ เช่น ในคำเรียกชื่อโรคภาษาไทย ไข้กระต่าย และผื่นกุหลาบ ในคำเรียกชื่อโรคภาษาจีน 免热病 (ความหมายในคำเรียกชื่อโรคภาษาจีน กระต่าย+ไข้ ชื่อโรคในภาษาไทย โรคไข้กระต่าย) 玫瑰糠疹 (ความหมายในคำเรียกชื่อโรคภาษาจีน กุหลาบ+ผื่น หมายถึง โรคผื่นกุหลาบ) สอดคล้องกับงานวิจัยของ (วาสิณี มีเครือเยี่ยม และคณะ, 2559) ที่ได้ศึกษาคำเรียกชื่อโรคในระบบการแพทย์พื้นบ้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือ:กรณีศึกษาตามแนวอรรถศาสตร์ชาติพันธุ์ พบว่าชื่อโรคในระบบ



การแพทย์พื้นบ้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือสะท้อนถึงความสัมพันธ์ระหว่างคนกับธรรมชาติรอบ ๆ ตัว สอดคล้องกับแนวคิดอรรถศาสตร์ชาติพันธุ์ที่กล่าวว่า คำศัพท์ที่ใช้ในแต่ละกลุ่มคนจะเป็นตัวแทนสิ่งต่างๆในสภาวะแวดล้อมที่กลุ่มคนนั้นอาศัยอยู่ คำศัพท์ที่ใช้จะเป็นภาพสะท้อนที่สำคัญในสังคมนั้น ๆ

สรุป/ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้พบว่าแต่ละคำมีการแบ่งตามลำดับชั้นตามทฤษฎีของ เบอร์ลิน ได้ 4 ลำดับชั้น ได้แก่ ระดับจุดเริ่มต้น ลำดับบอกหมวด ลำดับเฉพาะเจาะจง และลำดับลักษณะพิเศษ ในคำเรียกชื่อโรคภาษาไทยลำดับชั้นบอกหมวดจัดได้เป็น 76 หมวด และในลำดับบอกหมวดชื่อโรคที่สามารถจัดลำดับชั้นเฉพาะเจาะจงมี 14 หมวด ซึ่งได้แก่ หมวดโรคมะเร็ง หมวดโรคอักเสบ หมวดโรคไข้ หมวดโรคนิ้ว หมวดโรคต่อ หมวดโรคฝี หมวดโรคถุงน้ำ หมวดโรคผื่น หมวดโรคจิตเสียดวง หมวดโรคพยาธิ หมวดโรคหัด หมวดโรคเนื้องอก หมวดโรคหูด หมวดวัณโรค ส่วนในคำเรียกชื่อโรคภาษาจีนลำดับชั้นบอกหมวดจัดได้เป็น 79 หมวด และในลำดับบอกหมวดชื่อโรคที่สามารถจัดลำดับชั้นเฉพาะเจาะจงมี 13 หมวด ซึ่งได้แก่ 癌症 (โรคมะเร็ง) 发炎 (โรคอักเสบ) 发热 (โรคไข้) 结石 (โรคนิว) 癍 (หมวดโรคผิวหนังที่เกิดจากเชื้อรา) 囊肿 (โรคถุงน้ำ) 脓肿 (โรคฝี) 疮 (โรคแผล) 疹 (โรคผื่น) 寄生虫病 (โรคพยาธิ) 肿瘤 (โรคเนื้องอก) 疣 (โรคหูด) 结核病 (วัณโรค) ลำดับเฉพาะเจาะจง มีคำเรียกชื่อโรคในระดับนี้มากที่สุด ในคำเรียกชื่อโรคภาษาไทยมี 110 คำ ในคำเรียกชื่อโรคภาษาจีนมี 105 คำ ลำดับลักษณะพิเศษมีคำเรียกชื่อโรคในภาษาไทย 3 คำ คือ สมออักเสบนู๋ปุ่น ซ้ออักเสบนูมาตอยด์ มะเร็งผิวหนังเมลานوما ในคำเรียกชื่อโรคภาษาจีนมี 5 คำ ซึ่งได้แก่ 日本乙型脑炎 (สมออักเสบนู๋ปุ่น) 类风湿性关节炎 (ซ้ออักเสบนูมาตอยด์) 新型冠状病毒肺炎 (covid-19) 炎球菌性脑膜炎 (ไข้กาฬหลังแอ่น) 德国麻疹 (หัดเยอรมัน) ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งนี้คือผู้ศึกษาเก็บข้อมูลโดยนำคำเรียกชื่อโรคภาษาไทยเป็นที่ตั้ง และใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางเพื่อนำไปค้นหาคำเรียกชื่อโรคภาษาจีน จึงได้คำเรียกชื่อโรคภาษาไทยและภาษาจีนจำนวนเท่ากัน ซึ่งจะเป็นการวิเคราะห์คำเรียกชื่อโรคที่มีอยู่ร่วมกันทั้งในคำเรียกชื่อโรคภาษาไทยและภาษาจีน อาจทำให้ไม่เห็นภาพความแตกต่างส่วนที่เป็นคำเรียกชื่อโรคที่มีอยู่เฉพาะในภาษาไทยหรือภาษาจีน ผู้ศึกษาจึงขอเสนอให้เก็บข้อมูลคำเรียกชื่อโรคทั้งหมดในภาษาไทยและภาษาจีนและทำการศึกษาเปรียบเทียบ อาจทำให้เห็นความแตกต่างในเรื่องคำเรียกชื่อโรคภาษาไทยและภาษาจีนได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น นอกจากการเก็บข้อมูลแล้ว ผู้ศึกษายังเห็นว่าสามารถนำข้อมูลในการศึกษานี้ไปวิเคราะห์โดยใช้ทฤษฎีอื่น เช่น ทฤษฎีอรรถศาสตร์ปริชาน อาจทำให้เห็นถึงความคิดที่แตกต่างระหว่างชาวไทยและชาวจีนได้มากยิ่งขึ้น



กิตติกรรมประกาศ

บทความเรื่องนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาเปรียบเทียบคำเรียกชื่อโรคในภาษาไทยและภาษาจีนตามแนวคิดอรรถศาสตร์ชาติพันธุ์”

เอกสารอ้างอิง

- กองบรรณาธิการพบแพทย์. (2562). โรค A-Z. เรียกใช้เมื่อ 10 มีนาคม 2564 จาก <https://www.pobpad.com/%E0%B9%82%E0%B8%A3%E0%B8%84-a-z>
- กองบรรณาธิการเมตไทย. (2563). รายชื่อโรค อาการ ภาวะต่างๆ ก-ฮ. เรียกใช้เมื่อ 1 มีนาคม 2564 จาก <https://medthai.com/%e0%b8%a3%e0%b8%b2%e0%b8%a2%e0%b8%8a%e0%b8%b7%e0%b9%88%e0%b8%ad%e0%b9%82%e0%b8%a3%e0%b8%84/>
- คณะกรรมการสาธารณสุขและสุขภาพแห่งชาติ. (2563). ประกาศระบบเรียกชื่อใหม่ของเชื้อโรคไวรัสโคโรนา 2019 เป็นโควิด-19 (新型冠状病毒肺炎). เรียกใช้เมื่อ 11 มีนาคม 2564 จาก http://www.nhc.gov.cn/xcs/yqtb/list_gzbd.shtml
- มนสิการ เสงสุวรรณ. (2550). คำเรียกประเภทผีของคนไทยในชุมชนวัดสวนแก้ว ต.บางใหญ่ จ.นนทบุรี:การศึกษาแนวอรรถศาสตร์ชาติพันธุ์. ใน วิทยานิพนธ์อักษรศาสตร์มหาบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ริดเดอร์ ไตเจสท์. (2543). ความรู้เรื่องโรค: ทางแก้ ดูแล ป้องกัน. กรุงเทพมหานคร: บริษัทริดเดอร์ ไตเจสท์(ประเทศไทย) จำกัด.
- วาสิณี มีเครือเยี่ยม และคณะ. (2559). คำเรียกชื่อโรคในระบบแพทย์พื้นบ้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือ:กรณีศึกษาตามแนวอรรถศาสตร์ชาติพันธุ์. รมยสาร, 14 (1), 31-42.
- วิทย์ เทียงบูรณธรรม. (2543). พจนานุกรมโรคและการบำบัด. กรุงเทพมหานคร: อักษรพิทยา.
- _____. (2546). พจนานุกรมโรคและสมุนไพร. กรุงเทพมหานคร: รวมสาส์น.
- อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และคณะ. (2555). บุคคลสำคัญและความคิดหลักในอรรถศาสตร์ชาติพันธุ์. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เอเอสพี.
- Lin Z. (2002) . Dictionary of Disease Name Comparison of Chinese and WesternMedicine. Beijing. People's Health Publishing House Co. LTD.
- Wang Y. (2009). Traditional Chinese Medicine Therapy for Common Diseases (Second Edition). Beijing. People's Health Publishing House Co. LTD.
- Yu et al. (2003). Internal Medicine of Integrated Traditional Chinese and Western . Medicine. Beijing: Science Press.